

देशे च रूपम् शार्ङ्गं शृङ्गस्य विकारं धनुर्वितत्य आरोपितगुणं
 कृत्वा वात्यपीत्यनुनासिकलोपः कवचं पिनद्ध बद्धा नहवन्धन
 इत्यस्य ल्यपि अपिशब्दाकारलोपस्तु । वष्टि भागुरिरलोप
 मवाप्योरुपसर्गयोः । धाञ्कृञोस्तनिनद्योश्च वज्रललेन श्रौनकि
 रिति । सिसंग्रामयिषुः संग्रामयितुमिच्छुः संग्रामयुद्ध इति चो
 रादिकोणिच् तदन्तस्य सनि प्रथमस्यैकाचोद्विर्वचनम् शिते
 षुः तीक्ष्णशरः अक्षिणी च भुवौ च अक्षिभुवम् अचतुरेत्यत्र नि
 पातितः उज्जिहानः ऊर्ध्वनयन् ओहाङ्गतावित्यस्य जुहोत्या
 दिकस्य भृञामितीत्वम् ॥ ४७ ॥

भ० दृष्टेत्यादि । ककुभोदिश ऊर्णवानान् आक्कादयतो बलौघान्
 सैन्यसमूहान् दृष्ट्वा सौमित्रिर्लक्षणः कवचं पिनद्ध बद्धा शृङ्गविका
 रं शार्ङ्गं धनुर्वितत्य सज्यं कृत्वा आकर्षणेन विस्तार्य वा अक्षिभु
 वमुज्जिहान उत्तिष्ठपन् सिसंग्रामयिषुः युद्धेक्षुः सन् तस्यैवावातो
 डोः किभूतः शितस्ताक्ष्ण इषुः शरोयस्य स तथा शोयनिशाने
 च्छाशोर्वेति डिः ऊर्णवानानिति ऊर्णञलआक्कादने शानः शु
 ध्वोरित्युव वितत्येति तनदुञ्ज्विस्तृतौ वनतनाद्यनिमामिति नस्य
 लोपः स्वस्यतन्पिति पिनद्धेति अपिपूर्वोणद्धञौबन्धे वातोऽवाप्यो
 रित्यपेरलुक् सिसंग्रामयिषुरिति संग्रामङ्गत्क्युद्धे सन् उः अक्षि
 भुवमिति अक्षिणी च भुवौ च अक्षिभुवमिति निपातनात् उज्जि
 हान इति ओहाङ्गलिगतौ शानः क्कादोरेदिः पृभादेरिति खे
 डिः ॥ ४७ ॥

शुक्लोत्तरासङ्गभृतेविशस्त्वान् पादैः शनैरापततः
 समन्यून् । औद्दिष्ट तान् वीतविरुद्धबुद्धीन् विवन्दि
 षून् दाशरथिः स्ववर्ग्यान् ॥ ४८ ॥